

Mgr. art. Peter Duhan
generální ředitel Českého rozhlasu

Jan Simon
ředitel centra uměleckých těles, soutěží a přehlídek
Českého rozhlasu

Vážení pánové,

v šedesátých až osmdesátých letech minulého století jsme byli členy Dismanova rozhlasového dětského souboru a asistenty jeho uměleckého vedoucího. Zažili jsme tedy z první ruky působení zakladatele souboru, pana Dismana, a po něm i pana režiséra Bergera. Byli jsme tehdy mladí a neuvědomovali jsme si, že je to *Český* (tehdy Československý) *rozhlas*, který *jako zřizovatel nese plnou zodpovědnost za budoucnost souboru* (*cit.*). Domnívali jsme se totiž, že tu zodpovědnost máme my. Soubor nás vychoval k vzájemné lásce a úctě, k porozumění, sounáležitosti, ctění základních morálních i kulturních hodnot a ano, v kritických dobách i k dnes opomíjenému vlastenectví. Osud souboru nám proto nemohl být lhostejný, a třebaže jsme „plnou zodpovědnost“ jako zřizovatel nést nemohli, o to více jsme ji cítili a ctili. Je tomu tak dodnes. „Dismančetem“ je totiž člověk po celý život.

Jsme rádi, že soubor překonal období, kdy z jeho názvu zmizelo jméno zakladatele, jsme rádi, že nové vedení našlo základy stavby, které tak dobře založil Miloslav Disman, a dokázalo na nich vystavět moderní dětské umělecké těleso. Bez úcty k *tradici a pověsti souboru* a bez *náležité odbornosti* by se jim to jistě nepodařilo. Stejně tak musel být i *dostatek prostoru, času a možností, jak rozvíjet talent a umělecké dovednosti dětí*.

Soubor byl založen na principech reformní pedagogiky 30. let. Později, v 60. letech, byl vzorem i pro zahraničí a jezdili se k nám inspirovat zakladatelé obdobných souborů. Zásadou DRDS byla všestranná výchova a vzdělávání talentovaných dětí, nikoli výcvik individuálních dovedností dětských hlasových profesionálů. To vyžaduje jiný než prostý lektorský, ale hluboce morální výchovný přístup. Udržet se ho podařilo jedině díky způsobu vedení DRDS postavenému na zásadě generačního předávání zkušeností. Asistenty, ať se v minulosti nazývali vedoucími či praktikanty, se totiž vždy stávali nejlepší členové souboru. Taková kontinuita práce s dětským souborem byla a je ojedinělá a Český rozhlas má být na co hrdý. Jako správce této kulturní tradice si však musí být vědom toho, že živý organismus souboru není artefakt, s nímž by bylo možno lehkomyšlně experimentovat. Jednou přetržená tradice je zpravidla navždy ztracena. Rozhodování o DRDS tudíž není rozhodováním na jedno funkční období.

O co nám tedy jde?

Naléhavě a co nejhlasitěji žádáme, aby Český rozhlas přehodnotil svůj avizovaný záměr sloučit oba rozhlasové dětské soubory v jeden. Změnou formy dojde nutně i ke změně obsahu. Bude přerušena existenciální kontinuita souboru a nevyužit zůstane také tvůrčí potenciál pro Český rozhlas.

Poučení dlouhou historií souboru a životními i uměleckými zkušenostmi vyslovujeme naše přesvědčení, že zamýšleným sloučením obou dětských souborů nevznikne *silný subjekt s lepším zázemím pro realizaci projektů*. Pokud vznikl dojem, že dosavadní *prezentace výsledků práce DRDS v rámci Českého rozhlasu* nebyla dostatečná, musí se tím nezbytně Český rozhlas zabývat, to uznáváme. Zamýšlené sloučení tomu však nijak nepomáhá. Nebo je snad přijatelná myšlenka, že by všechny problémy vyřešilo vytvoření „Brněnského rozhlasového orchestru lidových nástrojů Gustava Broma“ z obou dosud samostatných orchestrů? Vždyť by tak mohl vzniknout silný subjekt s lepším zázemím: více not, více nástrojů, možná i více projektů, určitě i *nově vystavěná struktura*... Nedostatečnost takové myšlenky netřeba dále rozebírat.

Pokud chcete unést odpovědnost za budoucnost souboru, musíte tuto odpovědnost také cítit a ctít. A co dělat s tím „problémovým a obtěžujícím potížistou“ DRDS? Prostě ho nechte v klidu tvořit. A uvidíte, on se Vám v budoucnu odmění. Nikoliv penězi do rozpočtu, ale krásou umění, dětskou bezprostředností a také vděčností a láskou k Českému rozhlasu, který své dítě čas od času pokárá, ale miluje ho stále.

Přejeme Vám ve Vašem rozhodování kromě vyšší milosti i moudrost, úctu k tradici a silný pocit zodpovědnosti.

V Praze, dne 27. října 2014

PhDr. Jana Codlová (Šlehoferová)
Mgr. Martina Čermáková (Sobotková)
JUDr. Jan Hák, PhD.
Mgr. Vladimíra Hofmanová (Jedličková)
Ing. Radek Hofman
MUDr. Zuzana Jedličková (Kučerová)
Ing. Petr Kotík
Ing. Jarmila Maegdefrau (Zahradníčková)
Kamila Rychtaříková (Stuchlíková)
Mgr. Monika Schmidtová (Hrušková)
Mgr. Akram Staněk
Růžena Tůmová (Příkopová)
prof. MUDr. Tomáš Vaněk, CSc.
Ing. Miloš Vodička
Mgr. Lenka Wienerová (Krocová)
Ing. Martin Wiener

Na vědomí:

Rada Českého rozhlasu

Petra Horáková Křištofová

Adam Rut